

vilde være min naturlige Opgave saavidt muligt at gennemføre en Ordning af de forskjellige Gjenstande, som vare blevne behand- lede af Kirkekommissionen. Men det undrer mig dog, at det ærede Medlem ikke fandt sig foranlediget til strax at sige til, at det havde vist sig, at jeg virkelig havde opfattet denne Opgave med Alvor. Han tog det meget let, idet han sagde, at der rigtignok fremkom to Lovforslag i denne Retning. Disse to vare imidlertid netop de mest omfattende og de vanskeligeste og de, som ogsaa maatte komme frem, forinden der ret kunde være Spørgsmaal om at komme til Behandling af de andre. Ganske vist, jeg indskrænkede mig til disse to Forslag. Jeg skal senere komme tilbage til, hvorfor det forekom mig, at man ikke i fjer- neste Måade kan forandre sig over, at jeg efter den Afgjørelse og Forhandling, som fandt Sted i sidste Samling med Hensyn til disse to Lovforslag, ikke kunde finde mig foranlediget til at fremkomme med dem i denne Rigsdags- samling, ialtfald ikke uden nogenlunde at være kommen til Kjendskab om den Stemning, som i det Hele taget ligesoverfor disse Lovforslag maatte findes her i Thinget, thi det er just ikke nogen absolut Forpligtelse — det, jeg veed — at Lovforslag allesammen skulle fore- lægges i de allerførste Dage — ialtfald har dette ikke været Tilfældet i tidligere Ministe- riers Tid, og allermindst kan en saadan Re- gel finde Anvendelse paa Lovforslag, der kun ere Gjentagelser af Forhandlinger, der saa- kort iforveien have fundet Sted, og med Hen- syn til hvilke man maatte vil finde det ganske naturligt, at man fordrer nogen Tid for at se, hvorledes Situationen er, inden slige Forslag paany komme frem. Naar den ærede Rigs- dagsmand endnu soiede til, at man kun havde taget et Par af disse Lovforslag ud af den store Mængde, der var bleven behandlet i Kirkekommissionen, saa maa jeg udtale som min Anskuelse, at dette var en noget overdreven Tale af ham. Ialtfald er det vist, at flere af disse Forslag netop vare af den Bessaffen- hed, at de kunde faae og tilbøls have faaet deres Gjennemførelse ad administrativt Veie, og at de netop gennemførte saadanne Grundsæt- ninger, som jeg haade i Kirkekommissionen ved-

kjendte mig, og som jeg tror, at jeg ogsaa i min tidligere Stilling som Kirkeminister har havt Leilighed til at lægge for Dagen og at gennemføre. Nogle af de Bestemmelser, der saaledes laa indenfor Omraadet af Kirkemini- sterens Myndighed, have ogsaa faaet Hs. Maj. Kongens Approbation, idet ialtfald flere af dem naturlig maatte komme til Anvendelse i enkelte paatrængende Tilfælde, der fremkom for Administrationen. Med Hensyn til eet af disse Forslag kan det stille sig noget tvivlsomt, som det ogsaa gjorde i Kirkekommissionen, hvilken Veie der rettest maatte være at gaa, enten den administrative eller Lovgivningsveien; det er Spørgsmaalet med Hensyn til Benyttelsen af Kirkerne. Et Lovforslag herom er jo nu kommet ind her, og med Hensyn til dette vil jeg der- for naturligen komme til at udtale mig an- gaende min Stilling, naar det kommer frem. Forrigt er der endnu nogle meget vigtige Lov- forslag tilbage, og navnlig er der Spørgs- maalet om Kirkeforfatningen eller om Kirkens Re- præsentation. Det ærede Medlem nævnte nu ogsaa dette, men det undrer mig, dersom han virkelig har stænket Kirkekommissionen saa- megen Dyræffomhed, at han har gjenminleest dens Betænkning, for ikke at sige dens For- handlinger, at han da ikke er kommen til Er- kjendelse af, at det var en, saa at sige, en- stemmig Overbevisning fra alle Sider i Kirke- kommissionen, at man ikke skulde komme til Kirkeforfatningen; — naar jeg undtager de enkelte, der stode paa det aldeles modsatte Standpunkt af det, jeg har set er det gjæl- dende i Rigsdagen, og som overhovedet have ment, at der ikke skulde røres ved Noget som- helst fra Rigsdagens Side, vare netop alle de Dvrtige enige om, at det vilde være urigtigt at bringe dette Spørgsmaal frem, naar ikke iforveien Spørgsmaalene om Præsternes Løn- ning og om Besættelsen af Præsteembederne vare afgjorte, og det synes altsaa, at den ærede Rigsdagsmand der kunde have faaet et fortræffeligt Svar paa sin stadige Forfæn efter disse gyldige Grunde, der kunde have foran- lediget Kirkeministeren til ikke at fremme disse Forslag fra Kirkekommissionen. — Der er endnu et eneste Spørgsmaal tilbage af nogen Betydning, som jeg derfor ogsaa vil